

**[Glønborg]**

Men det har været næsten umuligt at komme igennem, fordi vi har en reaktionær, forstokket fagbevægelse, hvis store organisationer tror, at der kun er én måde at løse konflikter på, nemlig ved at bruge strejke- og lockoutvåbenet. Vi har gjort os til talsmand for, at man åbnede mulighed for inden for fagbevægelsen at have plads til organisationer, som kunne løse konflikter på arbejdsmarkedet ved hjælp af voldgift og ved at afstå fra at bruge strejke- og lockoutvåbenene over for hinanden. Det er fornyelse, ikke reaktionær tale. Tværtimod.

(Kort bemærkning).

**Ole Henriksen (SF):**

Fru Pia Christmas-Møller forstod ikke, hvordan man kunne tolke det som, at man krænkede lønmodtagerne. Selvfølgelig krænker det lønmodtagernes overenskomster. Det krænker dem på den måde, at der, når overenskomsterne skal fornyes, normalt er adgang – normalt – til konflikt. Igennem en sådan konflikt er mange overenskomster blevet til.

Mens denne konflikt foregår, strejker de organiserede, eller også er de organiserede arbejdere lockouted, nemlig dem, der er medlem af den organisation, der har overenskomsten. Tilbage på arbejdspladsen kan der meget vel gå ca. halvdelen af andre lønmodtagere og fortsætte med at arbejde og ikke understøtte konflikten økonomisk for dem, der er ude i konflikt. Når de så vender tilbage med en forhåbentlig bedre overenskomst, får de, som stadig væk er uorganiserede og går på arbejdspladsen, faktisk de samme resultater forærende. Det kalder jeg en krænkelse af overenskomstmæssige rettigheder, så det er forklaringen på det.

Endelig vil jeg sige til hr. Glistrup, at det er sådan, når man igennem arbejdsretten bliver pålagt organisationsansvar og nu måske også snart gennem tjenestemand retten, er det jo ikke en bøde i den forstand, men en bød, der som regel tilfalder den modstående organisation. Derefter kan den modstående organisation så dele ud til dem af sine medlemmer, der er blevet krænket. I virkeligheden kan man altså ikke vide, om det er sket. Om de 20 mio. kr., som SiD i sin tid afleverede, er gået fra HT og ned i statskassen eller til et HT-selskab eller hvad, kan man ikke vide. Men boden går som regel til den modstående organisation. Derfor kan man sige, at muligheden for, at den kommer den

krænkede eller de krænkede – også den lille arbejdsgiver – til gode, er til stede.

(Kort bemærkning).

**Glistrup (FP):**

Størsteparten af det indlæg, hr. Ole Henriksen lige har afsluttet, pegede bagud. Man fremdrog, hvordan man skal nå sine resultater med strejkevåbenet, men som arbejdsministeren i sin pædagogiske fremstilling så rigtigt fremhævede, er det, det gælder om med disse regler her, at få dem lavet, sådan at vi har fred under alle omstændigheder, og sådan at reglerne i og for sig ikke skal anvendes. Derfor synes jeg, at det i allerhøjeste grad hører med i billedet, at hr. Glønborg i sit seneste korte indlæg fremdrog, at vi kan ikke leve videre med strejkevåbenet.

Det, som den svenske socialdemokrat Kjell-Olof Feldt så modigt enkendte i den pakke, der var på vej til at blive fremlagt i den svenske Riksdag i sidste måned, nemlig at man skal væk fra strejkevåbenet, skulle vi danskere gerne vise os langt mere modne til, end det barnepjattede svenske folk viste sig at være hos vor østlige nabo. Vi skulle meget gerne gøre, som hr. Glønborg siger, afskaffe strejker og erstatte interessekonflikternes løsning med den fredeliggørelsesindsats, som dette lovforslag repræsenterer med voldgiftsafgørelser.

Den tid er forbi, da man havde 32 bagere og godt kunne strejke hos den ene, for så kunne man gå hen til den anden bager. Man har ikke nogen anden bus, når man en kold februar morgen står derude på en eller anden sidevej i Valby, eller hvor der nu er tale om. Derfor er der behov for, at vi har arbejdere, hvad enten det er buschauffører eller bagersvende, eller hvad det er, til at køre bus og bage rundstykker og ikke til at strejke og til at lade være med at være til stede.

Lad derfor også en af konklusionerne af denne debat være: Ned med strejkerne. Ikke flere strejker. Retssamfundet skal ikke godkende strejkevåbenet. Det kan vi også tage med i den lovgivning, der her er tale om.

**Kaj Poulsen (S):**

Nu sidder man oppe på sit kontor på tredje sal og lytter til hr. Glønborgs tale og hører, at han sandelig ikke var ude på at skade fagbevægelsen, men at det, dette drejede sig om, var, at